

[Justitsministeren.]

ke: ja, De kunne f. eks. blive sat til at forsvare broen over Lyngbyvej eller til at sprænge den i luften. Det lyder jo ikke særlig hyggeligt, men i og for sig heller ikke særlig overraskende, for den slags kunne der jo nu engang ske under den situation; der kunne være militære opgaver. Men Christiansen fortæller videre overfor politiet, at Löppke spurgte ham, om han kendte noget-somhelst til modstandsbevægelsen, til illegale grupper eller lignende, for så skulle han sige det til ham, så skulle han nok sørge for resten. Christiansen fortalte ham intet. Han gemte sig under folkestrejken, og senere fik han gennem Löppke en indkaldelsesordre, hvorefter han skulle møde på hovedbanegården. Han gik ikke til hovedbanegården, han gik under jorden, og han mener, at Löppke har været med til at søge efter ham. Derom foreligger der dog intet.

Overfor dette forholdsvis isolerede udsagn står der dog, som jeg har refereret, flere udtalelser fra folk, som man ikke kan placere som tilhængere af Löppke, om, at de aldrig ville tillægge ham nogen form for angiverivirksomhed. På den anden side har disse oplysninger, føjet til alt, hvad der iøvrigt forelå om Löppke, haft deres betydning for mine overvejelser om, hvorledes Löppkes arbejdstilladelse efter min mening må formuleres.

Alt ialt fører det oplyste, fra besættelsen til nu, mig til at mene, at hans arbejde på Lyac kun vil give anledning til stadig fortsatte vanskeligheder. Jeg har derfor i sinde ikke at forlænge Löppkes arbejdstilladelse, der er udløbet den 1. marts — ikke, som bladene skriver, den 1. maj; den er udløbet, medmindre den altså forlænges — for så vidt angår ansættelse på Lyac, men kan ikke følge de ærede forespørgeres ønsker i retning af at nægte at forlænge hans opholdstilladelse eller hans arbejdstilladelse i almindelighed her i landet. En arbejdstilladelse af denne karakter, altså begrænset enten til et bestemt fag eller indenfor dette til et bestemt arbejdssted eller givet i almindelighed blot med udelukkelse af et enkelt arbejdssted, er naturligvis ikke ukendt efter ministeriets praksis. Man kan snarere sige, det er en fast praksis efter omstændighederne, og som jeg nævnte før ville, efter mit gennemsyn af hele sagen nu, mange vanskeligheder være undgået, såfremt Löppkes oprindelige arbejdstilladelse havde fået en lignende form, selvom jeg, som jeg nævnte, ikke tør påstå, at jeg selv i 1947 ville have tænkt på de dengang usandsynlige konse-

kvenser af den ubegrænsede arbejdstilladelse, netop fordi alle regnede med, at han ikke ville vende tilbage til Lyac, hvor der var så meget vrøvl.

Jeg har endnu kun een bemærkning at tilføje. Arbejderne på Lyac nedlagde arbejdet, fordi Löppke kom tilbage. Det spørgsmål er behandlet på den måde, sådanne stridigheder efter de faglige forhandlinger plejer at ordnes på, og det har jeg ingen kompetence til at blande mig i. Jeg kan ikke andet end udtrykke min beundring for det arbejde, der har været udført for at opnå en ordening.

Men der har i forbindelse med konflikten været uroligheder også i de sidste dage og særligt optrin, som er af meget beklagelig karakter — uroligheder, der efter de rapporter, jeg har fået i går, synes at interessere helt andre kredse end arbejderne på Lyac. Forseelser af denne art vil justitsministeriet naturligvis følge med den største opmærksomhed og imødegå med den fornødne kraft, og jeg venter heri bistand fra den ærede ordfører for forespørgerne.

Ordføreren for forespørgerne (Mogens Fog): Jeg kan fuldtud tilslutte mig de bemærkninger, hvormed den højtærede justitsminister sluttede sit svar på forespørgslen. Iøvrigt er jeg i den situation meget gerne at ville takke den højtærede justitsminister; det kan dog kun blive en betinget, en noget begrænset tak. Jeg har altid beundret den nuværende justitsminister for den nøgternhed, hvormed han bedømte såvel andre som sig selv, og jeg havde håbet fuldtud at få mit tidligere indtryk bekræftet i dag. Det fik jeg dog ikke fuldtud. Fremstillingen forekom mig særdeles nøgtern, hvad der kun kan glæde mig; i alle realiteter støttede den jo, hvad der er hævdet fra arbejders side, og støttede det indtryk, jeg har fået ved at beskæftige mig med sagen, men det kneb lidt, da man kom til konklusionen. En ny oplysning, som ikke har været tilgængelig for mig, fik vi i dag, og jeg synes ikke, den er uvæsentlig, nemlig at det allerede på et spinklere grundlag end det, der foreligger nu, var besluttet i maj 1945, at Löppke ikke var ønsket i Danmark. Men når det allerede dengang var velmotiveret at frabede sig hr. Löppkes ophold her, må det vel i dag være lige så stærkt eller stærkere motiveret efter de nye oplysninger, der er kommet frem, og det er jo fremgået af den højtærede justitsministers redegørelse, at det kun er en tilfældighed, at han forblev så længe i Danmark, at glemslens slør,